

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 marca 2020 r. – Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że M. G. jako pracownik u płatnika składek ZEFIR K. P. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 sierpnia 2019 r. W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że płatnik składek ZEFIR K. P. zgłosił M. G. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, chorobowego i wypadkowego oraz ubezpieczenia zdrowotnego jako pracownika od 4 listopada 2015 r. Dokument zgłoszeniowy został złożony w terminie tj. 10 listopada 2015 r. Przed zgłoszeniem do ubezpieczeń społecznych przez ZEFIR K. P. tj. od 4 listopada 2015 r., M. G. była zgłoszona jako osoba bezrobotna. W przekazanych za M. G. raportach rozliczeniowych o przerwach w opłacaniu składek płatnik składek wykazał:

- za okres od 1 stycznia 2016 r. do 2 lutego 2016 r. i od 2 października 2019 r. do 3 listopada 2019 r. wypłatę wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy,
- od 3 lutego 2016 r. do 29 lutego 2016 r. i od 12 sierpnia 2016 r. do 9 marca 2017 r. zasiłek chorobowy;
- od 10 marca 2017 r. do 8 marca 2018 r. zasiłek macierzyński,
- od 9 marca 2018 r. do 31 lipca 2019 r. urlop wychowawczy,
- od 4 listopada 2019 r. do 23 stycznia 2020 r. zasiłek chorobowy,
- od 24 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r. zasiłek macierzyński.

W świetle powyższego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. powziął wątpliwości co do faktycznego podjęcia zatrudnienia przez M. G. u płatnika składek ZEFIR K. P. od 1 sierpnia 2019 r., tj. po ustaniu urlopu wychowawczego. W toku administracyjnego postępowania wyjaśniającego M. G. poinformowała, że była zatrudniona na stanowisku masażystka- kosmetyczka, w pełnym wymiarze czasu pracy. Swoją pracę wykonywała w zakładzie kosmetycznym w Ł., przy ul. E. H. M. 8, do którego dojeżdżała samochodem. M. G. oświadczyła, że do jej obowiązków zawodowych należało wykonywanie masażu i zabiegów kosmetycznych. W czasie wykonywania pracy M. G. była upoważniona do podpisywania dokumentów służbowych. Nikt nie nadzorował wykonywania przez nią obowiązków zawodowych. M. G. wyjaśniła, że posiada odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie zawodowe potrzebne do wykonywania pracy na stanowisku masażystka-kosmetyczka, a o możliwości podjęcia zatrudnienia w firmie (...) poinformowała ją siostra - K. P. - płatnik składek. M. P. oświadczyła, że jest spokrewniona z płatnikiem składek - K. P., która jest jej siostrą. Do swoich wyjaśnień M. G. nie dołączyła żadnych dokumentów związanych z zatrudnieniem u płatnika składek ZEFIR K. P.. K. P. poinformowała, że M. G. została zatrudniona na stanowisku masażystka- kosmetyczka w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 2250,00 zł brutto przekazywanym w formie gotówki ostatniego dnia miesiąca. Miejscem pracy M. G. był zakład kosmetyczny ZEFIR znajdujący się w Ł., przy ul. E. H. M. 8. M. G. wykonywała swoją pracę od 10.00 do 18.00 lub od 11.00 do 19.00. Jak oświadczyła K. P. do obowiązków M. G. należało wykonywanie zabiegów kosmetycznych i masażu. Ponadto M. G. wykonywała pracę recepcjonistki, która nie została zatrudniona, ponieważ jak wskazała K. P. w swoich wyjaśnieniach "zatrudnienie dodatkowej osoby wiąże się z wysokimi kosztami utrzymania". M. G. nie była upoważniona do podpisywania dokumentów firmowych. K. P. oświadczyła, że stanowisko na którym została zatrudniona M. G. ściśle wiąże się z przedmiotem prowadzonej działalności, na którą składa się kosmetyka- masaże oraz zabiegi spa. Natomiast M. G. posiada wykształcenie oraz doświadczenie zawodowe umożliwiające wykonywanie pracy na stanowisku masażystka- kosmetyczka. K. P. poinformowała, że w jej firmie nie ma zatrudnionych innych osób, a M. G. jest jej pracownikiem od 4 listopada 2015 r. Jak zaznaczyła K. P. przed podjęciem pracy przez M. G. "była zatrudniona inna kosmetyczka ale z przyczyn ekonomicznych została rozwiązana umowa o pracę za porozumieniem stron". Jak oświadczyła K. P. powodem zatrudnienia M. G. był fakt, że jest ona współwłaścicielką lokalu, w którym znajduje się zakład kosmetyczny. Ponadto pomimo bardzo wysokich kwalifikacji M. G. długo pozostawała bez zatrudnienia. W swoich wyjaśnieniach K. P.

napisała, że "prowadząc salon i pracując po 9- 10 godzin dziennie włącznie z sobotą, nie dawała sama rady fizycznie, a chcąc utrzymać lokal i pracę (...) zatrudniła siostrę, ponieważ ma takie samo wykształcenie i darzy ją zaufaniem". K. P. wskazuje, że: "siostra - M. G. początkowo prowadziła własną działalność i zatrudniała kosmetyczkę, jednak z przyczyn ekonomicznych musiała zamknąć swoją działalność i zwolnić pracownicę". W trakcie długotrwałej nieobecności M. G. nie została zatrudniona żadna nowa osoba na jej miejsce, a od 14 lutego 2017 r. M. G. jest jedynym zgłoszonym pracownikiem.

Razem z pisemnymi wyjaśnieniami zostały przekazane kserokopie następujących dokumentów: zaświadczenia z 13 kwietnia 2010 r. o ukończeniu przez M. G. kursu zabiegów spa, zaświadczenia z 21 stycznia 2010 r. o ukończeniu przez M. G. kursu świecowania uszu, dyplomu ukończenia studiów licencjackich na kierunku pedagogika przez M. G. z 14 lipca 2009 r. wraz z suplementem, dyplomu ukończenia studiów magisterskich na kierunku pedagogika przez M. G. z 14 lipca 2011 r., umowy o pracę na czas nieokreślony z 3 listopada 2015 r. zawartej pomiędzy M. G. a K. P., zaświadczenia z 14 lutego 2013 r. o ukończeniu przez M. G. kursu, zaświadczenia z 11 maja 2010 r. o ukończeniu przez M. G. kursu masażu kamieniami, zaświadczenia z 25 lutego 2010 r. ukończenia przez M. G. kursu masażu pierwszego stopnia. Nie przedłożono zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do pracy na wskazanym stanowisku, ani zaświadczenia lekarskiego o odbyciu badań kontrolnych po długotrwałej nieobecności.

Uwzględniając powyższe Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że w przedmiotowej sprawie po zakończeniu urlopu wychowawczego świadczenie pracy w ramach umowy o pracę zawartej 3 listopada 2015 r. nie miało miejsca i stosunek pracy od 1 sierpnia 2019 r. ustał. W ocenie Oddziału, przedłożone dokumenty nie stanowią wystarczającego dowodu na podjęcie i wykonywanie pracy po urlopie wychowawczym przez M. G., a potwierdzają jedynie fakt formalnego ich sporządzenia w celu uwiarygodnienia nieistniejącego stosunku pracy. Zwłaszcza, że już od 2 listopada 2019 r. M. G. stała się niezdolna do pracy długotrwale. Pomimo długotrwałej nieobecności w pracy M. G., płatnik składek - K. P. nie zatrudniła na jej miejsce innego pracownika choć w swoich wyjaśnieniach podała, że obecnie sama musi prowadzić salon i pracować po 9 godzin dziennie. Nie przedłożyła też zaświadczenia lekarskiego o odbytych badaniach kontrolnych po długotrwałej nieobecności, jak również zgłoszenia powrotu M. G. do pracy po zakończeniu urlopu wychowawczego.

Pracodawca nie zatrudnia pracownika, aby dać mu pracę, źródło utrzymania i stworzyć ochronę ubezpieczeniową, ale dlatego, że istnieje realna potrzeba gospodarcza pozyskania nowego pracownika. Trudno uznać istnienie potrzeby gospodarczej zatrudnienia pracownika, skoro podczas jego długotrwałej nieobecności w pracy nie zatrudniono w jego miejsce innego pracownika. Praca takiego pracownika nie przynosi bezpośrednio przychodów dla firmy, a wypłacane wynagrodzenie stanowiłoby jedynie dodatkowe koszty dla płatnika składek. W ocenie Oddziału, M. G. po ustaniu urlopu wychowawczego nie podjęła wykonywania pracy u płatnika składek ZEFIR K. P., w ramach stosunku pracy, a podtrzymywanie stosunku pracy było pozorne w rozumieniu art. 83 kc w zw. z 300 kp miało na celu uzyskania prawa do wypłaty świadczeń przysługujących osobie o statusie "pracownika". W trakcie postępowania nie zostały przedłożone żadne dokumenty potwierdzające, że po dniu 1 sierpnia 2019 r. M. G. faktycznie świadczyła pracę na podstawie umowy o pracę u K. P..

/ decyzja k. 37-40 akt ZUS/

Odwołania od powyższej decyzji wniosły w dniu 18.03.2020 r. M. G. i K. P. domagając się jej zmiany i uznania iż M. G. podlega ubezpieczeniom społecznym w spornym okresie od 1.08.2019. W uzasadnieniu wskazanego stanowiska podniosły iż umowa o pracę była przez nią faktycznie wykonywana.

/ odwołanie k. 3-5 akt VIII U975/20 i k. 3 akt VIII U 976/20/

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie i zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu powyższego podtrzymał argumentację podniesioną w zaskarżonej decyzji.

/ odpowiedz na odwołanie k. 67 akt VIII U975/20 i k. 4-5 akt VIII U 976/20/

Postanowieniem z dnia 13 maja 2020 r. sprawy z obu odwołań połączono do wspólnego rozpoznania.

/ postanowienie k 12 akt VIII U 976/20/

Pismem procesowym z dnia 24.06.2020 r. ustanowiony w toku procesu pełnomocnik M. G. poparł odwołanie, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie że odwołująca podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym od 1.08.2019 r. oraz wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/pismo k. 19-20/

Na rozprawie w dniu 16 czerwca 2021 r. poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnik wnioskodawczyni M. G. poparł odwołanie, płatnik K. P. poparła odwołanie, pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie obu odwołań i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

/stanowisko procesowe stron protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021 00:59:17-01:13:45/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni M. G. i K. P. są siostrami.

/ bezsporne/

M. G. posiada wykształcenie wyższe na kierunku pedagogika oraz ukończone kursy i doświadczenie zawodowe umożliwiające wykonywanie pracy na stanowisku masażystka- kosmetyczka.

/zaświadczenie z 13 kwietnia 2010 r. o ukończeniu kursu zabiegów spa, zaświadczenie z 21 stycznia 2010 r. o ukończeniu kursu świecowania uszu, dyplom ukończenia studiów licencjackich na kierunku pedagogika z 14 lipca 2009 r. wraz z suplementem, dyplomu ukończenia studiów magisterskich na kierunku pedagogika z 14 lipca 2011 r., zaświadczenie z 14 lutego 2013 r. o ukończeniu kursu, zaświadczenia z 11 maja 2010 r. o ukończeniu kursu masażu kamieniami, zaświadczenie z 25 lutego 2010 r. ukończenia kursu masażu pierwszego stopnia k. 19-15, 12-11 w akt ZUS nadto w aktach osobowych koperta k. 161/

W okresie od 14.12.2011r. do 28.02.2015 r. M. G. prowadziła działalność gospodarczą pod firmą klinika (...) - G. i zatrudniała kosmetyczkę. Podjęła decyzję o zaprzestaniu prowadzenia działalności, gdy było to dla niej stresujące, nie mogła zająć w ciążę.

/wpis z (...) k. 34, zeznania wnioskodawczyni M. G. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021 00:29:50-00:47:13 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021 00:03:15- 00:40:55/

K. P. prowadzi działalność gospodarczą od 14.12.2011 r. której przedmiotem jest działalność usługowa związana z poprawą kondycji fizycznej, a konkretnie prowadzi zakład kosmetyczny ZEFIR znajdujący się w Ł., przy ul. E. H. M. 8 (dawniej Z. P.).

/wypis z (...) k. 10 akt ZUS, k. 20,5 zeznania wnioskodawczyni M. G. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021 00:29:50-00:47:13 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021 00:03:15-00:40:55/

Uprzednio prowadziła wskazaną działalność w jednym lokalu razem z siostrą M. G., którego są współwłaścicielkami.

/zeznania wnioskodawczyni M. G. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021 00:29:50-00:47:13 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021 00:03:15- 00:40:55/

W dniu 3.11.2015 r. M. G. i K. P. zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony, w ramach której pracownikowi – M. G. od 4.11.2015 r. powierzono wykonywanie zabiegów SP, kosmetyki i masaży za minimalnym wynagrodzeniem za pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

/umowa k. 14 akt ZUS, nadto w aktach osobowych koperta k. 161, zeznania wnioskodawczynie M. G. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:29:50-00:47:13 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021 00:03:15- 00:40:55/

Płatnik składek ZEFIR K. P. zgłosiła M. G. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, chorobowego i wypadkowego oraz ubezpieczenia zdrowotnego jako pracownika od 4 listopada 2015 r. Dokument zgłoszeniowy został złożony w terminie tj. 10 listopada 2015 r.

/ bezsporne/

Przed zgłoszeniem do ubezpieczeń społecznych przez ZEFIR K. P. tj. od 4 listopada 2015 r., M. G. była zarejestrowana jako osoba bezrobotna.

/bezsporne , a nadto zeznania wnioskodawczynie M. G. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021 r. - 00:29:50-00:47:13 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. - 00:03:15- 00:40:55/

K. P. w okresie prowadzenia działalności zatrudniała w oparciu o umowy o pracę następujących pracowników;

1. A. P. od kwietnia 2012r. - lutego 2013r. – na stanowisku fryzjera za wynagrodzeniem w 2012 r.- 1500 zł brutto w 2013r. -1600 zł brutto,

2. M. W. od grudnia 2013r. do lutego 2017 r. na stanowisku fryzjera za wynagrodzeniem:

w. 2013 r. -1600 zł brutto, w 2014r. -1680 brutto, w 2015r. – 1750 brutto, w 2016r. -1850 zł brutto, w 2017r. – 2000 zł brutto.

3. K. H. marzec 2015r. – listopad 2016r. na stanowisku kosmetyczki za wynagrodzeniem w 2015r. -1750 zł brutto listopad 2016r. -1850 zł brutto.

/zestawienie osób zatrudnionych k. 160, zeznania wnioskodawczynie M. G. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. - 00:29:50-00:47:13 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. - 00:03:15- 00:40:55/

Od 14 lutego 2017 r. M. G. jest jedynym zgłoszonym pracownikiem.

/bezsporne, a nadto zeznania wnioskodawczynie M. G. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. - 00:29:50-00:47:13 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. - 00:03:15- 00:40:55/

W przekazanych za M. G. raportach rozliczeniowych o przerwach w opłacaniu składek płatnik składek wykazała:

- za okres od 1 stycznia 2016 r. do 2 lutego 2016 r. i od 2 października 2019 r. do 3 listopada 2019 r. wypłatę wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy,

- od 3 lutego 2016 r. do 29 lutego 2016 r. i od 12 sierpnia 2016 r. do 9 marca 2017 r. zasiłek chorobowy;

- od 10 marca 2017 r. do 8 marca 2018 r. zasiłek macierzyński,

- od 9 marca 2018 r. do 31 lipca 2019 r. urlop wychowawczy,

- od 4 listopada 2019 r. do 23 stycznia 2020 r. zasiłek chorobowy,
- od 24 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r. zasiłek macierzyński.

/bezsporne, a nadto zestawienie zaświadczeń k. 201/

M. G. ma dwójkę dzieci: pierwsze urodzone - 10.03.2017r., drugie w dniu 24.01.2020r.

/skrócony odpis aktu urodzenia w aktach osobowych koperta k. 161, dokumentacja medyczna k. 44- 76, zeznania wnioskodawczyni M. G. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. - 00:29:50-00:47:13 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. - 00:03:15- 00:40:55/

Od chwili zatrudnienia M. G. wykonywała w zakładzie siostry usługi kosmetyczne i masaże. Pracowała w godzinach otwarcia salonu od poniedziałku do piątku między 10.00 a 19.00, w zależności od potrzeb klientów, nadto w soboty od 10.00 -15.00. Podpisywała lisy obecności, wynagrodzenie odbierała w gotówce na koniec miesiąca.

/listy płac k. 99-106 , listy obecności k.87-93, zeznania wnioskodawczyni M. G. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:29:50-00:47:13 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 00:03:15- 00:40:55, zeznania świadka M. F. protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 01:15:17 -01:26:06, zeznania świadka K. K. protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 01:26:06 -01:34:00, zeznania świadka I. W. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:06:26 -00:21:28/

M. G. i K. P. miały zarówno własnych klientów przypisanych do konkretnej osoby, jak i takich, którym było obojętne która kosmetyczka wykona zabieg, czy usługę.

/zeznania wnioskodawczyni M. G. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:29:50-00:47:13 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 00:03:15- 00:40:55/

W spornym okresie od 1.08.2019 r. M. G. po urlopie wychowawczym powróciła do pracy w zakładzie kosmetycznym siostry będąc w drugiej ciąży, o której dowiedziała się na początku czerwca 2019 r. Zdecydowała się podjąć ponownie pracę, bo K. P. prowadząc zakład sama chciała mieć trochę więcej czasu dla siebie, skorzystać z urlopu. Po powrocie do pracy wykonywała te same czynności co wcześniej, zajmowała się kosmetyką i masażem, w tych samych godzinach co poprzednio. Przyjmowała klientki, przygotowywała gabinet, sprzątała salon, dezynfekowała pomieszczenia, umawiała klientki na wizyty - także u siostry, która we wrześniu 2019 r korzystała z urlopu wypoczynkowego za granicą, odbierała produkty zamówione w hurtowni kosmetycznej od przedstawiciela handlowego, zamawiała kosmetyki. K. P., wydawała siostrze polecenia dotyczące wykonywanej pracy np. posprzątania salonu, oddania narzędzi do sterylizacji. Będąc w sierpniu w zakładzie dokładnie określiła wnioskodawczyni co ma robić, także podczas jej nieobecności. Wyznaczyła jej zadania, zdecydowała co ma kupić, określiła ceny usług dla klientów, po powrocie rozliczyła ją ze zrealizowanych zadań. Zakład funkcjonował w okresie urlopu płatniczki. Wnioskodawczyni wystawiała m.in w tym czasie klientom paragony fiskalne za wykonaną usługę.

/karta ciąży koperta k. 206, dokumentacja medyczna k. 194-196, ksero paragonów k. 96-98, oryginał paragonów za wrzesień koperta k. 214, faktury za zakup kosmetyków k. 203-204, potwierdzenie wyjazdu zagranicznego koperta k. 206, zeznania wnioskodawczyni M. G. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:29:50-00:47:13 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 00:03:15- 00:40:55, zeznania płatnika K. P. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:47:13 – 00:55:36 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 00:40:55 -00:58:11, zeznania świadka S. C. protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 01:01:26-01:15:17, zeznania świadka M. F. protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 01:15:17 -01:26:06, zeznania świadka K. K. protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 01:26:06 -01:34:00, zeznania świadka I. W. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:06:26 -00:21:28/

K. P. była na wyjeździe zagranicznym od 2 września 2019 r. do 12.09.2019 r.

/potwierdzenie wyjazdu zagranicznego koperta k. 206/

Wnioskodawczyni M. G. także w okresie od 1.08.2019 r. podpisywała listy obecności. Praca w sobotę była rozliczana poprzez udzielenie dnia wolnego, nadgodziny były rozliczane w przeważającej części udzieleniem godzin wolnych, sporadycznie przez zapłatę.

/listy obecności k.87-93, zeznania płatnika K. P. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:47:13 – 00:55:36 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 00:40:55 -00:58:11/

Wszelkie koszty wykonywanej działalności, koszty zamówień, opłaty za lokal ponosiła płatniczka K. P.. Ww dokonywała rozliczeń księgowych i rozliczeń podatków.

/zeznania płatnika K. P. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:47:13 – 00:55:36 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 00:40:55 -00:58:11, zeznania wnioskodawczyni M. G. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:29:50-00:47:13 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 00:03:15- 00:40:55/

Po powrocie do pracy wnioskodawczyni M. G. została zgłoszona do ubezpieczeń od najniższej podstawy wymiaru składek.

/bezsporne, zestawienie osób zatrudnionych k. 160, zeznania płatnika K. P. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:47:13 – 00:55:36 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 00:40:55 -00:58:11/

W opiece nad dzieckiem w okresie od 1.08.2019r. pomagali wnioskodawczyni M. G. - rodzice i teściowie.

/zeznania wnioskodawczyni M. G. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:29:50-00:47:13 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 00:03:15- 00:40:55/

Od 2 października 2019 r. M. G. stała się niezdolna do pracy długotrwale w związku z chorobą przypadająca w okresie ciąży.

/dokumentacja medyczna k. 194-196, zeznania wnioskodawczyni M. G. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:29:50-00:47:13 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 00:03:15- 00:40:55/

Po urlopie macierzyńskim po urodzeniu drugiego dziecka M. G. powróciła do pracy od 22.01.2021 r.

/zeznania wnioskodawczyni M. G. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:29:50-00:47:13 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 00:03:15- 00:40:55, zeznania świadka M. F. protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 01:15:17 -01:26:06, zeznania świadka K. K. protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 01:26:06 -01:34:00, zeznania świadka I. W. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:06:26 -00:21:28/

Podczas długotrwałych nieobecności M. G. płatniczka nikogo nie zatrudniała, ponieważ straciła zaufanie do zatrudniania obcych osób. Pracownicy, które były u niej zatrudnione odchodziły, zabierając jej klientów.

/zeznania płatnika K. P. protokół z rozprawy z dnia 16 czerwca 2021r. 00:47:13 – 00:55:36 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2021r. 00:40:55 -00:58:11/

Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej płatnik składek K. P. w 2019 r. osiągnęła następujące przychody:

- w 2018 r. I- (...),20, II – (...),20, III - (...),20, IV- (...),20, V - (...),00, (...),00, VII - (...),90, VIII – (...),50, IX - 1998,60, X - (...),00, (...),50, (...),75,

- w 2019 r. I 2357,38 zł, II 3127,38 zł, III 2696,00 zł, IV 2768,00 zł, V 3810,90 zł, VI 4994,00 zł, VII 3424,80 zł, VIII 3546,00 zł, IX 3644,70 zł, X 4445,00 zł, XI 2988,00 zł, XII 5628,00 zł,

- w 2020 r. I 4088,80 zł, II 3111,60 zł, III 969,00 zł, (...)0 zł, VI 1680 zł.

/ ksero ksiąg podatkowych ryczałt k. 79-86, 107-158, zestawienie 159, ksero paragonów k. 96-98/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach organu rentowego i załączonych do akt sprawy, a także w oparciu o zeznania świadków: S. C., M. F., K. K. I. W. oraz zeznania wnioskodawczyń M. G. i K. P..

Sąd uznał, iż zeznania wszystkich ww przesłuchanych w procesie osób są spójne, konsekwentne, logiczne i znajdują potwierdzenie w dokumentach załączonych do akt. Z zeznań tych wynika wprost, czym zajmowała się wnioskodawczyni w trakcie wykonywania pracy w spornym okresie i jak była ona zorganizowana. Ponadto, nawet jeśli nie pamiętali szczegółów poszczególnych zdarzeń, potrafili je dookreślić poprzez wskazanie, iż mówią o okresie, gdy wnioskodawczyni M. G. była w drugiej ciąży lub wskazywali na okres urlopu – nieobecności K. P.. Tym samym Sąd uznał, iż polegają na prawdzie zeznania wnioskodawczyń, wskazujące na fakt, iż M. G. w spornym okresie pracę faktycznie wykonywała. Znamiennym jest też, iż fakt wykonywania pracy znajduje także potwierdzenie w paragonach za wykonane usługi za wrzesień 2019 r., kiedy to K. P. była na urlopie zagranicznym. Nie budzą również zastrzeżeń Sądu okoliczności, jakie legły u podstaw zatrudnienia wnioskodawczyni po urlopie wychowawczym od 1.08.2019 r.

Czyniąc powyższe ustalenia na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 Sąd pominął wniosek pełnomocnika organu rentowego o przeprowadzenie dowodu z karty ciąży i dokumentacji medycznej M. G. związanych z pierwszą ciążą jako nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy. Podnieść należy, iż fakt podlegania ubezpieczeniom z tytułu zatrudnienia przez ww. ubezpieczoną do 1.08.2019 r. nie był w spornej decyzji kwestionowany. Tym samym nie zachodziły żadne podstawy do ewentualnego ustalania okoliczności przeciwnych w tym okresie.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie, czy M. G. faktycznie podjęła i wykonywała powierzone jej obowiązki pracownicze z tytułu zatrudnienia u siostry - płatnika K. P. od 1.08.2019 r.

Zgodnie z art. 6 ust 1 pkt.1 i art. 13 pkt.1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2021 r. poz. 423 t.j.) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Przez nawiązanie stosunku pracy, zgodnie z art. 22 § 1 k.p. pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. W myśl § 1¹ art. 22 k.p. zatrudnienie w warunkach określonych w § 1 jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy. Równocześnie w myśl § 1² art. 22 k.p. nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu warunków wykonywania pracy, określonych w § 1.

W kwestii cech odróżniających umowę o pracę od innych umów ukształtowało się bardzo bogate orzecznictwo sądowe. Przede wszystkim, zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, o wyborze rodzaju podstawy prawnej zatrudnienia decydują zainteresowane strony (art. 353¹ k.c. w związku z art. 300 k.p.), kierując się nie tyle przesłanką przedmiotu zobowiązania, ile sposobu jego realizacji (por. wyrok SN z 13 kwietnia 2000 r., I PKN 594/99, OSNAPiUS 2001 nr 21, poz. 637). Zatrudnienie nie musi mieć charakteru pracowniczego. Praca może być bowiem świadczona także na podstawie umów cywilnoprawnych (por. wyrok SN z 9 grudnia 1999 r., I PKN 432/99, OSNAPiUS 2001 nr 9, poz. 310). Decydujące jednak znaczenie należy przypisać woli stron i zamiarowi ukształtowania w określony sposób treści łączącego je stosunku prawnego, zamiarowi towarzyszącemu zawarciu i kontynuowaniu stosunku umownego. Dopiero w razie ustalenia, że w łączącym strony stosunku prawnym - nazwanym przez nie umową o pracę - zdecydowanie nie występowały elementy typowe dla stosunku pracy (art. 22 k.p.), występowały natomiast elementy obce stosunkowi pracy (np. brak podporządkowania), nie jest możliwa ocena, że zawarta została umowa o pracę. Wówczas, dla ustalenia, że stron nie łączył stosunek pracy, nie jest konieczne precyzyjne nazwanie łączącej strony umowy cywilnoprawnej (por. wyrok SN z 14 lutego 2001 r., I PKN 256/00, OSNAPiUS 2002 nr 23, poz. 564).

Umowa, na podstawie której jest świadczona praca, nie może mieć mieszanego charakteru, łączącego elementy umowy o pracę i umowy cywilnoprawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2002 r., I PKN 786/00, OSNP 2004 nr 2, poz. 30). W świetle art. 22 § 1¹ k.p. oceny charakteru umowy należy dokonywać nie tylko na podstawie przyjętych przez jej strony postanowień, które mogą mieć na celu stworzenie pozoru innej umowy, lecz także na podstawie faktycznych warunków jej wykonywania /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2010 r. I PK 8/10, LEX nr 602668/.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jako podstawowe cechy stosunku pracy odróżniające go od innych stosunków prawnych wymienione zostały: dobrowolność; osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, powtarzający się; podporządkowanie, wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy, w miejscu i czasie wyznaczonym przez niego; ryzyko pracodawcy; odpłatny charakter zatrudnienia /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 r. sygn. I PK 110/06 opubl. M.P.Pr. (...); wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2009 r. sygn. III PK 39/09, LEX 578140/. W wyroku z dnia 25 listopada 2005 r. I UK 68/05 Sąd Najwyższy stwierdził, iż wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy (pracy podporządkowanej) jest cechą o charakterze konstrukcyjnym dla istnienia stosunku pracy /opubl. Wokanda 2006/4/26, Lex 177165/. Z kolei w uzasadnieniu do wyroku z dnia 7 marca 2006 r. sygn. I PK 146/05 Sąd Najwyższy przypomniał, iż cechami charakterystycznymi dla stosunku pracy – wskazywanymi w orzecznictwie – są także: obowiązek osobistego wykonywania pracy, zakaz wyręczania się osobami trzecimi; bezwzględne obowiązywanie zasady odpłatności; pracowniczy obowiązek starannego działania, a nie osiągnięcia rezultatu, oraz obciążenie pracodawcy ryzykiem prowadzenia działalności; wykonywanie pracy skooperowanej, zespołowej; ciągłość świadczenia pracy; występowanie pewnych cech charakterystycznych dla stosunku pracy, np. wypłaty wynagrodzenia za godziny nadliczbowe. Sąd Najwyższy wskazał także, że o kwalifikacji stosunku prawnego jako stosunku pracy decyduje przede wszystkim sposób wykonywania zatrudnienia. Strony mogą więc złożyć wyraźne oświadczenia woli co do ukształtowania podstawy prawnej zatrudnienia. Jednak nawet bez wyraźnego wyrażenia woli przez strony (złożenia oświadczeń woli w tym zakresie) stosunek prawny może być kwalifikowany jako stosunek pracy, jeżeli strony wykonują go w sposób charakterystyczny dla tego stosunku prawnego /opubl. OSNP 2007/5-6/67/.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się nadto, że dla włączenia do ubezpieczenia społecznego niezbędna jest przynależność do określonej w ustawie systemowej grupy podmiotów podlegających obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. O tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Sam bowiem fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają określone w art. 22 kp formalne elementy umowy o pracę nie oznacza, że umowa taka jest ważna. Jeżeli bowiem strony umowy o pracę przy składaniu oświadczeń woli mają świadomość tego, że osoba określona w umowie o pracę jako pracownik pracy świadczyć nie będzie, a osoba wskazana jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, i do podjęcia

i wykonywania pracy nie doszło a jedynym celem umowy było umożliwienie skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, to umowę taką uważa się za zawartą dla pozorów - art. 83 § 1 kc. Umowa taka nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2008 r. sygn. II UK 148/07, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r. sygn. II UK 321/04, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2006, Nr 11-12, poz. 190, str. 503; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2001 r. sygn. II UKN 244/00, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2002, Nr 20, poz. 496; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 r. sygn. II UK 204/09, LEX nr 590241/.

Przy czym nie jest to jedyna postać pozorności umowy o pracę. Pozorność umowy o pracę ma miejsce nie tylko wówczas, gdy mimo jej zawarcia praca w ogóle nie jest świadczona, ale również wtedy, gdy jest faktycznie świadczona, lecz na innej podstawie niż umowa o pracę. W każdym przypadku decydujące znaczenie ma treść umowy i okoliczności faktyczne jej wykonywania /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2006 r., sygn. I UK 120/06, opubl. OSNP 2007 nr 19-20, poz. 294; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 r., sygn. I UK 43/09, LEX nr 529772; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2011 r. sygn. II UK 20/11, opubl. LEX nr 885004, M.P.Pr. (...)/.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zakwestionował ważność umowy o pracę, która miała być realizowana po 1.08.2019 r. ,zawartej pomiędzy wnioskodawczynią M. G., a płatnikiem jej siostrą K. P., stojąc na stanowisku, iż kontynuowanie stosunku pracy i zgłoszenie M. G. do ubezpieczeń społecznych w tym okresie były czynnościami pozornymi, dokonany jedynie w celu spełnienia przez M. G. warunku, od którego zależało uzyskanie przez nią świadczeń z ubezpieczenia chorobowego i związanych z macierzyństwem.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle dokonanych ustaleń faktycznych – na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie ma podstaw do uznania, że zawarta między M. G. a K. P. umowa o pracę po 1.08.2019 r. w opisany przez strony sposób nie była realizowana. Całokształt okoliczności jednoznacznie wskazuje, że stanowisko przedstawione przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji nie znajduje oparcia w stanie faktycznym. M. G. choć była w ciąży podjęła pracę u siostry by odciążyć ją w wykonywanych w ramach prowadzonej działalności obowiązkach i umożliwić jej wyjazd na urlop. W sierpniu pod nadzorem siostry, która ponownie wdrożyła ją w obowiązki i wydawała bieżące polecenia dotyczące pracy np. przygotowania gabinetu, przyjmowała klientów i wykonywała zabiegi kosmetyczne, a gdy siostra wyjechała za granicę zgodnie z wydanymi jej poleceniami prowadziła zakład kosmetyczny, przyjmując klientów, odbierając zamówiony towar, zamawiając niezbędne kosmetyki. Świadczenie usług na rzecz klientów potwierdzają paragony fiskalne. Pracę świadczyła w wyznaczonych godzinach w czasie otwarcia salonu, podpisując listę obecności, za pracę w soboty i nadgodzinach w świetle zapisów tych list odbierała dzień/ godziny wolne. Z wykonanych zadań została rozliczona po powrocie pracodawcy. Tym samym uznać należy, iż pracę świadczyła w warunkach bezpośredniego podporządkowania pod kierownictwem pracodawcy.

Wbrew zapatrywaniom organu rentowego, nie sposób uznać, iż zatrudnienie wnioskodawczyni nie było oparte na rzeczywistej potrzebie pracodawcy, a zatem ekonomicznie nieuzasadnione. Sąd zważył, iż przychody zakładu prowadzonego przez płatnika nie były wielkie, niemniej jednak to pracodawca ponosi ryzyko gospodarcze i ekonomiczne prowadzonej działalności. W związku z powyższym, wskazana okoliczność przy zachowaniu innych istotnych elementów umowy o pracę w ramach ocenianego stosunku, nie może być rozstrzygająca. Sąd przy tym za wiarygodne uznał wyjaśnienia odwołujących, w których wskazywały, iż powrót M. G. do pracy wiązał się z chęcią odciążenia płatnika i umożliwienia jej wyjazdu na urlop, jak i co do tego, iż płatniczka nie zatrudniła nikogo innego, bowiem poprzednio przyjęte przez nią osoby odchodziły, odbierając jej klientów. Przy tym nieistotne są motywy, dla których wnioskodawczyni do pracy wróciła, skoro faktycznie w świetle wykazanych okoliczności powierzone jej obowiązki na stanowisku pracy faktycznie ją podjęła. Te zaś, jak już podniesiono były wykonywane - wnioskodawczyni przyjmowała klientów, co potwierdzają zarówno złożone w sprawie dokumenty – paragony, jak i zeznania świadków i robiła to pod kontrolą – bezpośrednim, zarówno w zakresie wykonywanych czynności jak i czasu pracy kierownictwem siostry, która odpowiadała za całokształt funkcjonowania firmy. Tym samym twierdzenia stron prezentowane w procesie co do charakteru pracy M. G. po 1.08.2019 r. i rzeczywistego jej wykonywania nie mogą być kwestionowane.

Co więcej, wnioskodawczyni dysponowała wystarczającym doświadczeniem i umiejętnościami niezbędnymi do jej wykonania, jakie nabyła uprzednio prowadząc działalność w tym samym charakterze, jak i wcześniej pracując u siostry. Znamionym jest też, iż relacje między odwołującymi opierały się na wzajemnym zaufaniu. K. P. zaoferowała siostrze pracę, gdy ta nie mogąc zająć w ciąży, zrezygnowała z własnej działalności i nie mogła znaleźć innego zatrudnienia, ponadto pracowała samodzielnie utrzymując dla niej miejsce pracy, do którego mogłaby powrócić po wykorzystaniu urlopów związanych z macierzyństwem. M. G. zdecydowała się zaś lojalnie pracować dla siostry, utrzymując dla niej własnych klientów, wrócić do pracy nie tylko z uwagi na własne interesy, związane z macierzyństwem, ale i odciążając siostrę w wykonywanych obowiązkach, umożliwiając jej wyjazd na urlop, w sytuacji gdy ta z uwagi na dotychczasowe doświadczenie nie chciała zatrudniać osoby z zewnątrz. Prowadzony przez K. P. salon był firmą rodzinną, jego prosperowanie zależało od zaangażowania płatnika, ale także i jej siostry. Nie należy też tracić z pola widzenia, iż M. G. powróciła do pracy po wykorzystaniu urlopu macierzyńskiego związanego z urodzeniem drugiego dziecka, co potwierdza, iż wykonywane przez nią czynności mają w działalności płatnika istotne znaczenie. Tym samym negowanie rzeczywistej potrzeby pracodawcy zatrudnienia ubezpieczonej nie może zyskać akceptacji. W ocenie Sądu nie ulega zatem wątpliwości, że M. G.

Faktycznie także po dniu 1.08.2019 r. realizowała zwarty stosunek pracy, a świadczy o tym osobiste świadczenie pracy, stosowanie się do poleceń K. P., wykonywanie pracy w zakładzie płatnika w określonym przez niego czasie, a także uzyskiwanie wynagrodzenia.

Reasumując, przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw do przyjęcia, iż M. G. oraz płatnik po dniu 1.08.2019 utrzymywały umowę o pracę dla pozorów. Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują łącznie następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozorów, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczeniami a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z 14 marca 2001 roku (sygn. akt III UKN 258/00, OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował.

W ocenie Sądu zawarcie umowy nie zmierzało też do obejścia prawa (art.58§1 k.c. w związku z art. 300 k.p.). Jak wyżej wskazano M. G. wykonywała pracę na podstawie umowy o pracę, a w sposobie realizacji umowy nie występowały cechy obce stosunkowi pracy.

Nadto należy wskazać, iż zawarcie umowy o pracę wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie powoduje nieważności takiej czynności prawnej, jako mającej na celu obejście ustawy (art.58§1 k.c.), jeżeli na jej podstawie praca w reżimie określonym w art.22§1 k.p. faktycznie jest wykonywana. Motywacja skłaniająca do zawarcia umowy o pracę co już podnoszono nie ma znaczenia dla jej ważności przy założeniu rzeczywistego jej świadczenia zgodnie z warunkami określonymi w art.22§1 k.p. Na ogół osoba zawierająca umowę o pracę dokonuje tej czynności prawnej w celu z jednej strony uzyskania statusu pracowniczego i przewidzianej prawem ochrony stosunku pracy związanej z tym statusem, z drugiej strony uzyskania ubezpieczenia społecznego. Nawiązanie stosunku pracy skutkuje równoległym powstaniem stosunku ubezpieczenia. Obydwa te stosunki, jakkolwiek mają inne cele, to wzajemnie się uzupełniają i zabezpieczają pracownika materialnie - pierwszy na co dzień, drugie na wypadek zdarzeń losowych. Stosunek ubezpieczenia społecznego pracowniczego jest konsekwencją stosunku pracy i jako taki ma charakter wtórny. Ubezpieczenie społeczne nie może bowiem istnieć bez stosunku pracy. Uruchomienie stosunku ubezpieczeniowego może odnosić się wyłącznie do ważnego stosunku pracy, a więc takiego, który stanowi wyraz woli obu stron realizowania celów, którym umowa ma służyć.

Z faktycznym utrzymywaniem po dniu 1.08.2019r. przez M. G. statusu pracownika wiązał się skutek w postaci nabycia przez nią uprawnień do świadczeń ubezpieczenia społecznego. Skutek ten nie został wywołany działaniem niezgodnym z przepisami obowiązującego prawa, ale wynika z obowiązującego systemu prawnego.

W ocenie Sądu, z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż umowa o pracę zawarta przez płatnika, a M. G. po dniu 1.08.2019 r. była realizowana. M. G. wykonywała pracę na podstawie umowy o pracę, a K. P. to pracę przyjmowała. Podkreślić należy, że z żadnego z dowodów nie wynika, że zamiarem M. G. nie było świadczenie pracy, a jedynie stworzenie pozorów jej wykonywania, w celu uzyskania w przyszłości świadczeń z ubezpieczenia społecznego w postaci zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego. Fakt, że M. G. była w ciąży i wkrótce po rozpoczęciu pracy stała się niezdolna z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży do jej wykonywania - sam w sobie nie może stanowić podstawy uznania zatrudnienia za pozorne, jeżeli umowa o pracę jest faktycznie realizowana, a tak było w rozpatrywanej sprawie.

Na marginesie Sąd pragnie jednocześnie zaznaczyć, że kontynuowanie zatrudnienia po 1.08.2019 r. nie jest również sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. W sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, nawet świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa.

Orzekając w powyższy sposób, Sąd miał na uwadze, że organ rentowy ma prawo do badania, a także kwestionowania podstaw ubezpieczenia w tym umów o pracę, ponieważ rodzą one skutki w dziedzinie ubezpieczeń społecznych. Niemniej jednak w takiej sytuacji to na organie rentowym spoczywa obowiązek udowodnienia pozorności umowy lub jej sprzeczności z zasadami współzycia społecznego, w myśl art. 6 k.c. Stanowisko takie zajęł także Sąd Najwyższy np. w wyroku z dnia 15 lutego 2007 r., I UK 269/06, OSNP 2008 nr 5-6, poz. 78 oraz w wyroku z dnia 24 sierpnia 2010 r. I UK 74/10, w którym stwierdził, iż:

„1. Na organie rentowym, który przyjął zgłoszenie do ubezpieczenia pracowniczego i nie kwestionował tytułu tego zgłoszenia oraz przyjmował składki, spoczywa ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli.

2. Podstawą ubezpieczenia społecznego jest rzeczywiste zatrudnienie, a nie sama umowa o pracę (art. 22 k.p., art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych). Umowa o pracę nie jest czynnością wyłącznie kauzalną, gdyż w zatrudnieniu pracowniczym chodzi o wykonywanie pracy. Brak pracy podważa umowę o pracę. Innymi słowy jej formalna strona, nawet połączona ze zgłoszeniem do ubezpieczenia społecznego, nie stanowi podstawy takiego ubezpieczenia.” (LEX nr 653664).

W niniejszej sprawie, organ rentowy nie wykazał, iż zakwestionowana przez niego umowa o pracę od 1.08.2019 r. miała charakter pozorny, co zarzucał stronom umowy o pracę. Nie wykazał, iż M. G. będąc w ciąży była niezdolna do podjęcia powierzonych jej obowiązków. Co już podnoszono, w żaden sposób nie zakwestionowano też wiarygodności zeznań stron i świadków złożonych w procesie ani zaoferowanych w sprawie dokumentów, zwłaszcza paragonów potwierdzających wykonywanie transakcji we wrześniu 2019 r. Sąd zaś nie dopatrywał się jakichkolwiek niespójności, sprzeczności, braku logiki, które pozwalałyby na to z urzędu. Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał, a Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów – por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r. I ACa 613/12 LEX nr 1294695. Tym samym okoliczności wynikające z twierdzeń strony odwołującej uznać należało za wystarczającą podstawę ustaleń.

Reasumując skoro wykazane zostało faktyczne świadczenie zatrudnienia przez ubezpieczoną nie ma podstaw, by odmówić jej ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym w spornym okresie od 1.08.2019 r.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak sentencji wyroku.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz.1800).

J.L.

z/odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. ZUS za pośrednictwem PI, wypożyczając akta ZUS